

Sytuacja zawodowa absolwentów wyższych uczelni ekonomicznych wchodzących na rynek pracy w świetle zmian w finansowaniu szkolnictwa wyższego w Polsce

STRESZCZENIE

CEL NAUKOWY: Celem artykułu jest przedstawienie sytuacji zawodowej absolwentów publicznych ekonomicznych szkół wyższych i zaprezentowanie wyników analizy w kontekście aktualnych zmian zasad finansowania uczelni w Polsce.

PROBLEM I METODY BADAWCZE: Zastosowane metody badawcze obejmują krytyczną analizę źródeł literaturowych dotyczących dopasowania oferty uczelni do potrzeb rynku pracy oraz standardową analizę parametryczno-wskaźnikową danych z Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów.

PROCES WYWODU: Zaprezentowane zostały doświadczenia zagraniczne wykorzystujące wskaźniki sukcesów absolwentów na rynku pracy w mechanizmach finansowania szkolnictwa wyższego. Następnie przeprowadzono analizę względnych wskaźników zatrudnienia absolwentów w odniesieniu do publicznych wyższych szkół ekonomicznych w Polsce. Ostatnia część dotyczy możliwości zastosowania informacji zaczerpniętych z systemu monitorowania losów absolwentów w algorytmach podziału dotacji podstawowej.

WYNIKI ANALIZY NAUKOWEJ: Wskaźniki zatrudnienia absolwentów wyższych uczelni ekonomicznych kształtują się na wysokim poziomie w porównaniu do absolwentów innych typów uczelni. Z tego punktu widzenia bodźce finansowe wymuszające ograniczenie liczby studentów w szkołach ekonomicznych nie są korzystne dla gospodarki.

WNIOSKI, INNOWACJE, REKOMENDACJE: W celu dostosowania szkolnictwa wyższego do potrzeb rynku pracy korzystne byłoby wykorzystanie w konstrukcji algorytmów finansowania szkół wyższych informacji z systemu śledzenia Ekonomicznych Losów Absolwentów (ELA). Taka modyfikacja pozwoliłoby na dołączenie do zakładanych przez rząd projakościowych celów finansowania szkół wyższych jeszcze jednego – opartego na dopasowaniu do oczekiwań rynku pracy.

→ **SŁOWA KLUCZOWE:** **SZKOLNICTWO WYŻSZE, RYNEK PRACY, MONITOROWANIE LOSÓW ABSOLWENTÓW, FINANSOWANIE SZKÓŁ WYŻSZYCH**

Sugerowane cytowanie: Grabińska, B. (2018). Sytuacja zawodowa absolwentów wyższych uczelni ekonomicznych wchodzących na rynek pracy w świetle zmian w finansowaniu szkolnictwa wyższego w Polsce. *Horyzonty Wychowania*, 17(44), 155-166. DOI: 10.17399/HW.2018.174415.

ABSTRACT

Occupational Situation of Graduates of State-Funded Universities of Economics and Business Entering the Labor Market in the Light of Changes in Financing Higher Education in Poland

RESEARCH OBJECTIVE: This objective of the study is to present the situation of graduates of state-funded universities of business and economics on the labour market and show the analysis results in the context of current changes in rules of government financing policy for public universities in Poland.

THE RESEARCH PROBLEM AND METHODS: The research methods include critical literature review on the match between higher education offer and labour market needs, as well as summarizing data from Polish Graduate Tracking System.

THE PROCESS OF ARGUMENTATION: The study presents international experiences with use of labour market information about graduate employability in formulas of funding higher education institutions. The next section consists of the analysis of relative employability outcomes of graduates of universities of business and economics. The article concludes with discussion on the possibilities of using data gathered from Polish Graduate Tracking System in funding formulas for higher education institutions.

RESEARCH RESULTS: Employment rates of graduates of state-funded universities of business and economics are at high level in comparison to graduates of other types of universities. From this point of view, financial incentives for reducing the number of students in state-funded universities of business and economics are not favorable for the economy.

CONCLUSIONS, INNOVATIONS, AND RECOMMENDATIONS: In order to adapt higher education to the needs of the labor market, it would be beneficial to use the information from Polish Graduate Tracking System. Such a modification would make it possible to add matching the needs of the labour market to the government objectives of quality-based funding of higher education.

→ **KEYWORDS:** HIGHER EDUCATION, LABOUR MARKET, GRADUATE TRACKING SYSTEM, FINANCING HIGHER EDUCATION

Wstęp

Urynkowanie szkolnictwa wyższego przyczyniło się do postrzegania uniwersytetów jako dostarczcycieli ekonomicznie użytecznej wiedzy i umiejętności oraz do wzrostu oczekiwań od studentów zachowań zbliżonych do inwestorów kierujących się kryterium stopy zwrotu przy podejmowaniu studiów wyższych. Przyszłe dochody i inne wskaźniki sukcesu na rynku pracy są w centrum motywacji studentów, a to powoduje dążenie szkół wyższych do jak najlepszego dopasowania programu kształcenia do oczekiwań pracodawców.

Szacunki przedstawione przez Montt (2015) wskazują, że koszty niedopasowania kierunkowej struktury kształcenia do potrzeb pracodawców mogą wynosić około 0,47% PKB w krajach OECD.

Mechanizmy rynkowe w zakresie systemów kształcenia nie zawsze funkcjonują sprawnie i z tego powodu pożądana jest interwencja rządu mająca na celu dopasowanie podaży absolwentów do zapotrzebowania pracodawców. Jednym ze skuteczniejszych sposobów sterowania jest wykorzystanie instrumentów finansowych w polityce edukacyjnej. Bodźce mogą oddziaływać na stronę popytową (studentów), zachęcając ich do podejmowania studiów o takich specjalnościach, których oczekują pracodawcy, lub na stronę podażową, czyli mobilizując szkoły wyższe do oferowania kształcenia o profilu wymaganym przez rynek pracy.

Artykuł skupia się na pokazaniu powyższego mechanizmu działania w odniesieniu do określonego segmentu rynku edukacyjnego w Polsce.

Celem jest przedstawienie sytuacji zawodowej absolwentów publicznych ekonomicznych szkół wyższych i zaprezentowanie wyników analizy w kontekście aktualnych zmian zasad finansowania uczelni publicznych w Polsce, w tym szczególnie zmiany algorytmu podziału dotacji podstawowej.

Główną tezę prezentowaną w niniejszym opracowaniu można zawrzeć w stwierdzeniu, że wprowadzone w ostatnim czasie zmiany w algorytmie przyznawania i podziału dotacji podstawowej dla uczelni akademickich w niezadowolającym stopniu nagradzają szkoły wyższe za dostosowanie kształcenia do potrzeb rynku pracy i pożądanym jest dodanie w formule algorytmu elementów opartych na wskaźnikach zatrudniania absolwentów.

1. Mierzenie i monitorowanie osiągnięć absolwentów na rynku pracy

Teoria kapitału ludzkiego uwzględnia oddziaływanie czynników finansowych i pozafinansowych na decyzje edukacyjne. Wedle niej obserwowana korelacja między wzrostem poziomu wykształcenia jednostki a wzrostem jej dochodów z pracy jest odzwierciedleniem związku między poziomem wykształcenia a produktywnością (Mincer, 1974, s. 8; Becker, 1975, s. 17 i 18.)

Statystyki rynku pracy pokazują, że mimo umasowienia szkolnictwa wyższego absolwenci studiów wyższych wciąż osiągają znaczne korzyści prywatne z ukończenia studiów, co potwierdzone jest niższą stopą bezrobocia dla tej grupy oraz wyższymi zarobkami (OECD, 2017a, s. 104).

W wielu państwach członkowskich UE ostatni kryzys finansowy skutkował wzrostem wskaźników bezrobocia, zwłaszcza w grupie młodych osób, jednak osoby z wyższym wykształceniem były w najmniejszym stopniu narażone na pozostawanie bez zatrudnienia (European Commission, 2015, s. 7).

Badania pokazują, że początkowa różnica w wysokości zarobków między osobami o różnym poziomie wykształcenia wzrasta wraz ze stażem pracy (Blöndal, Field i Girouard, 2002, s.10).

Poprawa wskaźników zatrudniania absolwentów stała się ważnym celem w polityce Unii Europejskiej. Ramy tej polityki zostały wyznaczone przez unijny program „Kształcenie i szkolenie 2020” zakładający, że jednym z celów w dziedzinie edukacji będzie osiągnięcie na poziomie 82% wskaźnika mierzącego udział absolwentów (w wieku 20-34 lata) znajdujących zatrudnienie w ciągu 1-3 lat od zakończenia nauki (Council conclusion, 2012). W ramach osiągnięcia tego celu, jako jeden z instrumentów, wskazano regularne wykorzystywanie badania losów zawodowych absolwentów szkół wyższych (European Commission, 2016a, s. 14).

Monitorowanie losów absolwentów jest postrzegane jako istotne dla podwyższania jakości kształcenia uczelni i dostawania oferty edukacyjnej do wymagań pracodawców. Może być ono koordynowane na szczeblu szkoły wyższej (badanie opinii absolwentów) lub na szczeblu centralnym, z wykorzystaniem danych pochodzących z rejestrów administracyjnych.

2. Doświadczenia zagraniczne w wykorzystaniu wskaźników sukcesu na rynku pracy w mechanizmach finansowania szkolnictwa wyższego

Wiele organizacji międzynarodowych, w tym Komisja Europejska, zwraca uwagę na wzrost zapotrzebowania na wysoko wykwalifikowanych pracowników, przy jednoczesnym podkreśleniu wagi inwestowania we „właściwy” rodzaj wykształcenia – ten, który jest wymagany przez rynek pracy (European Commission, 2016b, s. 1).

Jednym ze sposobów sterowania państwowego jest wykorzystanie instrumentów finansowych w polityce edukacyjnej.

Na Łotwie rząd ustala liczbę bezpłatnych miejsc na studiach na podstawie prognoz dotyczących rynku pracy. Skutkiem tego w ostatnich latach nastąpiło systematyczne zwiększanie bezpłatnych miejsc studenckich w zakresie nauk przyrodniczych, ścisłych i inżynierskich, a zmniejszanie w zakresie nauk społecznych. Na Litwie uczelnie mogą aplikować o przyznanie dodatkowych środków finansowych na prowadzenie kierunków ważnych dla gospodarki, ale mało popularnych wśród studentów. W Australii poziom publicznego dotowania studiów jest uzależniony od zapotrzebowania na absolwentów określonych specjalności (OECD, 2017b, s. 11).

Szwecja i Finlandia wykorzystują limity, ustalając liczbę miejsc studenckich na określonych kierunkach. W Austrii natomiast wyższe szkoły zawodowe, aby otrzymać akredytację dla nowych programów kształcenia, są zobowiązane przygotować prognozę zapotrzebowania na określony rodzaj kwalifikacji oferowanych przez proponowany kierunek kształcenia (OECD, 2017b, s. 13).

W Wielkiej Brytanii działania rządowe polegały na dokapitalizowaniu 73 instytucji szkolnictwa wyższego przez agencję HEFCE poprzez dostarczenie środków finansowych potrzebnych na rozwinięcie infrastruktury potrzebnej do kształcenia w zakresie nauk przyrodniczych, inżynieryjnych i matematycznych (OECD, 2017c, s. 65).

Bardziej pośrednim sposobem finansowego zachęcania instytucji szkolnictwa wyższego do kształcenia na określonych kierunkach jest zastosowanie w algorytmach finansowania wskaźników dotyczących zatrudniania absolwentów. W Korei rząd dostarcza specjalny strumień finansowania dla 50 uniwersytetów osiągających najlepsze wyniki w zakresie wskaźników zatrudniania absolwentów, udziału nauczycieli akademickich z doświadczeniem w przemyśle, udziału studentów odbywających praktyki zawodowe.

W Estonii od 2017 r. stosowany jest nowy model finansowania, w którym jeden z elementów zależy od wskaźników sukcesu absolwentów uczelni na rynku pracy (OECD, 2017b, s. 11).

W Dani wskaźniki zatrudniania absolwentów w krótkim okresie po zdobyciu wykształcenia (od 4 do 19 miesięcy) są stosowane w kontraktach zawieranych między ministerstwem a szkołami wyższymi, które zobowiązane są także do raportowania osiągnięć absolwentów na rynku pracy (OECD, 2017c, s. 66).

3. Analiza wskaźników sukcesu na rynku pracy osiągniętych przez absolwentów publicznych wyższych szkół ekonomicznych

Publiczne wyższe szkoły ekonomiczne obejmują grupę pięciu uczelni akademickich, do których zalicza się: Szkołę Główną Handlową w Warszawie (SGH), Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach (UEKa), Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie (UEK), Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu (UEP) oraz Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu (UEWr). Uczelnie te tworzą stosunkowo jednorodną grupę jednostek, kształcąc na zbliżonych kierunkach i posiadając uprawnienia habilitacyjne jedynie w zakresie nauk ekonomicznych. Oferowane przez nie kierunki kształcenia cechują się niską kosztocłonnością o wskaźnikach od 1 do 2. W ciągu ostatnich trzech dekad uczelnie te doświadczyły znacznego wzrostu liczby studiujących, co było wynikiem wysokiego popytu na studia o profilu ekonomicznym. Wzrost popularności przełożył się na dobre wyniki finansowe osiągnięte przez większość uczelni z tej grupy, jednak w 2017 r. doszło do odwrócenia tej korzystnej sytuacji wraz ze zmianą algorytmu finansowania uczelni akademickich. Zauważalną reakcją dostosowawczą uczelni było znaczne ograniczenie liczby studentów, a poniższa analiza wskaźników osiągniętych przez absolwentów uczelni ekonomicznych ma na celu pokazanie, czy taka zmiana jest także uzasadniona z punktu widzenia zapotrzebowania zgłaszanego na rynku pracy.

Dane do analizy pochodzą z Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, który wykorzystuje dane administracyjne pochodzące z systemu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz systemu informacji o szkolnictwie wyższym – POL-on. Zaznaczyć należy, że utworzona w ten sposób baza danych stanowi cenne źródło informacji do badań procesów edukacyjno-zawodowych, jednak w ramach ograniczeń analizy należy wspomnieć krótki okres monitorowania karier absolwentów oraz nieuwzględnienie szeregu pozaedukacyjnych czynników mogących wpływać na wysokość płac.

Do porównania sytuacji absolwentów szkół wyższych na rynku pracy zostały wybrane dwa wskaźniki: względny wskaźnik zarobków absolwentów po uzyskaniu dyplomu (WWZ) oraz względny wskaźnik bezrobocia absolwentów po uzyskaniu dyplomu (WWB). Oba wskaźniki mają charakter względny, dzięki czemu pozwalają na porównanie wyników osiąganych przez absolwentów po uwzględnieniu zmian, jakie zachodzą na rynku pracy w skali krajowej i lokalnej. Może tu chodzić o wpływ koniunktury gospodarczej na sytuację pracowników lub o wahania sezonowe na rynku pracy.

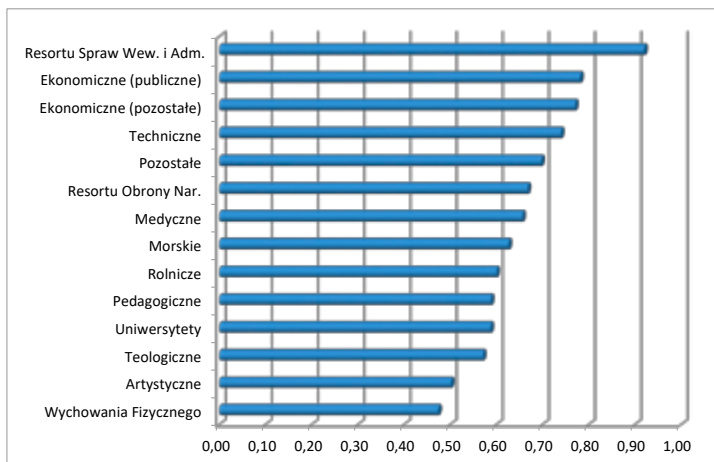
WWZ pokazuje poziom zarobków absolwentów w odniesieniu do zarobków w ich powiecie zamieszkania. Wartość powyżej 1 wskazuje, że absolwenci zarabiają lepiej niż wynosi średnie wynagradzanie w ich powiecie, natomiast poniżej 1 wskazuje na zarobki niższe niż przeciętne w powiecie.

WWB pokazuje ryzyko bezrobocia absolwentów w odniesieniu do stopy bezrobocia w powiecie ich zamieszkania. Wartość WWB poniżej 1 oznacza, że przeciętne ryzyko bezrobocia absolwentów jest niższe niż stopa bezrobocia w powiatach ich zamieszkania, natomiast wartość powyższej 1 wskazuje na wyższe ryzyko bezrobocia w porównaniu do średniego rejestrowanego bezrobocia w powiecie (<http://ela.nauka.gov.pl/>).

Analizę wskaźników można podzielić na dwie części. Rysunki 1 i 2 przedstawiają kształtowanie się opisanych wyżej wartości wskaźników charakteryzujących sytuację absolwentów na rynku pracy w podziale na typy szkół wyższych w Polsce¹.

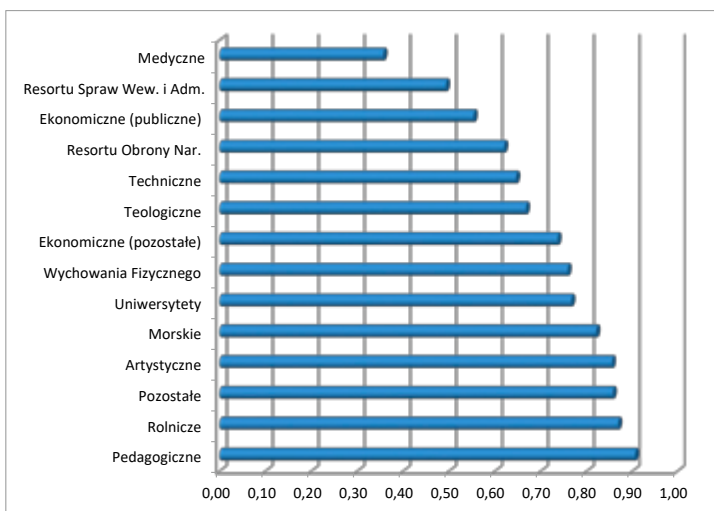
Druga część analizy pokazuje zróżnicowanie wewnątrz grupy w przekroju instytucjonalnym (rys. 3 i 4) oraz kierunkowym (rys. 5 i 6).

¹ Podział szkół wyższych na typy szkół został opracowany przez służby statystyki publicznej na podstawie deklaracji uczelni oraz klasyfikację MNiSW (GUS, 2017, s. 225-236). Na potrzeby artykułu dokonano dodatkowego podziału ekonomicznych szkół wyższych na publiczne akademickie szkoły wyższe (SGH, UEK, UEKa, UEP, UEWr) oraz pozostałe ekonomiczne, do których zaliczono uczelnie niepubliczne i wyższe ekonomiczne szkoły zawodowe.

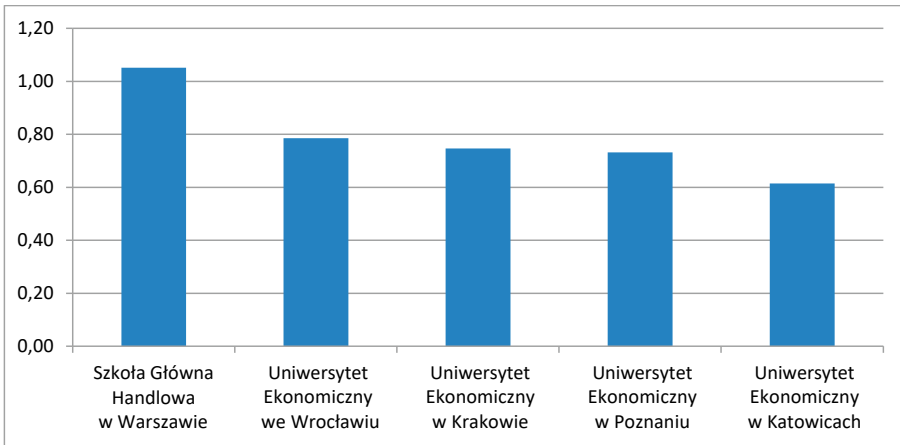
Rysunek 1. Względny wskaźnik zarobków absolwentów po uzyskaniu dyplomu (WWZ) według typów szkół wyższych w 2015 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, Edycja 2. (2015). Pozyskano z: <http://ela.nauka.gov.pl/> (dostęp: 10.03.2018).

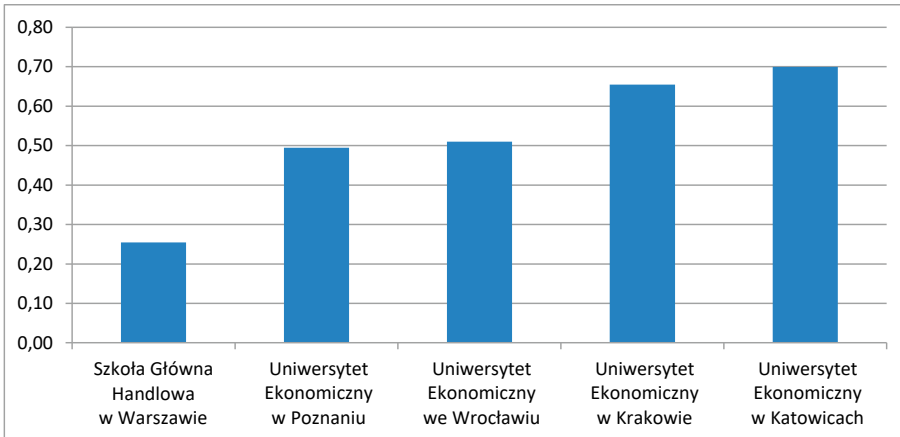
Rysunek 2. Względny wskaźnik bezrobocia absolwentów po uzyskaniu dyplomu (WWB) według typów szkół wyższych w 2015 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, Edycja 2. (2015). Pozyskano z: <http://ela.nauka.gov.pl/> (dostęp: 10.03.2018).

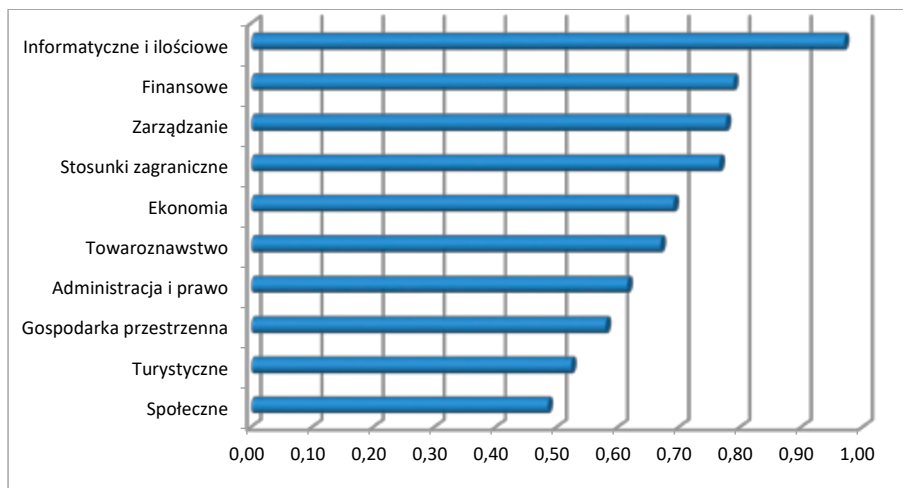
Rysunek 3. Względny wskaźnik zarobków absolwentów (WWZ) publicznych wyższych szkół ekonomicznych po uzyskaniu dyplomu w 2015 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, Edycja 2. (2015). Pozyskano z: <http://ela.nauka.gov.pl/> (dostęp: 10.03.2018).

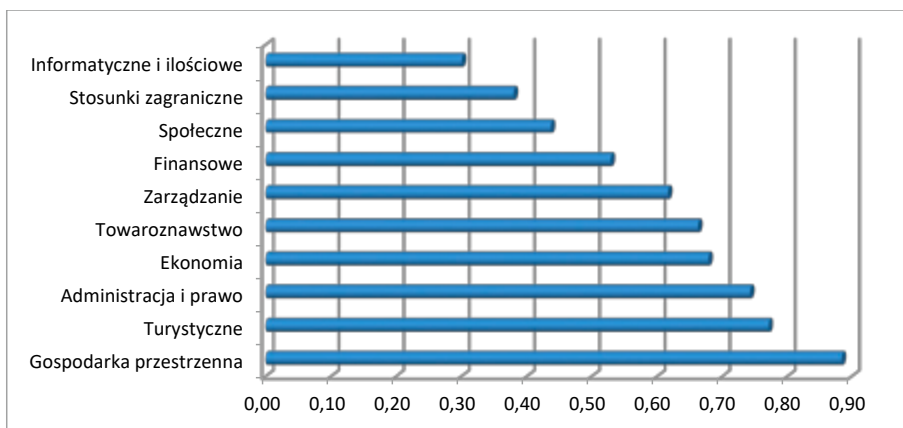
Rysunek 4. Względny wskaźnik bezrobocia absolwentów (WWB) publicznych wyższych szkół ekonomicznych po uzyskaniu dyplomu w 2015 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, Edycja 2. (2015). Pozyskano z: <http://ela.nauka.gov.pl/> (dostęp: 10.03.2018).

Rysunek 5. Względny wskaźnik zarobków absolwentów (WWZ) publicznych wyższych szkół ekonomicznych po uzyskaniu dyplomu według grupy kierunków w 2015 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, Edycja 2. (2015). Pozyskano z: <http://ela.nauka.gov.pl/> (dostęp: 10.03.2018).

Rysunek 6. Względny wskaźnik bezrobocia absolwentów (WWB) publicznych wyższych szkół ekonomicznych po uzyskaniu dyplomu według grupy kierunków w 2015 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Ogólnopolskiego Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, Edycja 2. (2015). Pozyskano z: <http://ela.nauka.gov.pl/> (dostęp: 10.03.2018).

Wyniki analizy naukowej

Wskaźniki WWZ i WWB wyliczone dla absolwentów różnych typów uczelni wskazują na to, że absolwenci ekonomicznych publicznych szkół wyższych są w ścisłej czołówce pod względem osiąganych rezultatów na rynku pracy. Jeśli chodzi o WWZ, to zauważyć można, że dla studentów wszystkich typów szkół kształtuje się on na poziomie poniżej 1, co wyjaśniać należy jako uzyskiwanie niższych zarobków niż wynosi średnia dla powiatu odpowiedniego dla zamieszkania absolwenta. Nie należy jednak interpretować takiej wartości jako porażki absolwentów, ponieważ są to ludzie na początkowym etapie swojej kariery zawodowej, a tło porównawcze stanowią osoby o różnym doświadczeniu zawodowym.

Jeśli chodzi o kształtowanie WWB, to mimo różnic dla poszczególnych typów uczelni we wszystkich przypadkach absolwenci studiów są w mniejszym stopniu zagrożeni bezrobociem niż przeciętny mieszkaniec ich powiatu.

Pomimo dobrej pozycji absolwentów publicznych ekonomicznych szkół wyższych na tle absolwentów innych typów uczelni można zaobserwować zróżnicowanie wskaźników dla poszczególnych uniwersytetów ekonomicznych oraz ze względu na kierunek ukończonych studiów. W przekroju instytucjonalnym najlepsze wyniki osiąga SGH, a najslabsze UEKa (rys. 3 i rys. 4).

Analiza zróżnicowania sytuacji absolwentów uniwersytetów ekonomicznych wedle ukończonych przez nich kierunków studiów wskazuje na najlepszą pozycję na rynku pracy absolwentów kierunków związanych z informatyką oraz metodami ilościowymi w ekonomii. Wysoką pozycję pod względem obu wskaźników osiągają także studenci kierunków finansowych na uczelniach ekonomicznych (rys. 5 i rys. 6).

Wnioski

Na dobre wyniki wyższych publicznych szkół ekonomicznych w zakresie osiąganych przez ich absolwentów wskaźników zatrudniania warto zwrócić uwagę w kontekście wprowadzonych od 2017 r. nowych zasad finansowania uczelni w Polsce.

W ich wyniku ponad połowa uczelni finansowanych z budżetu państwa otrzymała wyższą dotację (MNISW, 2017). Na zmianach skorzystało 30 z 69 uczelni akademickich i 25 z 36 wyższych szkół zawodowych (Tomala, 2017).

Największymi beneficjentami nowej konstrukcji algorytmu finansowania były największe uniwersytety i uczelnie techniczne, natomiast dla grupy publicznych wyższych szkół ekonomicznych nowe rozwiązania okazały się bardzo niekorzystne.

W nowym podziale zyskała tylko SGH, a pozostałe uczelnie ekonomiczne wyraźnie straciły. Według szacunków Cieślińskiego i Różyckiego (2017, s. 120 i 121) zysk na zmianie elementów algorytmu wyniósł dla SGH 4,2% wartości dotacji z 2016 r., przy oszacowanej stracie dla pozostałych od 12,2% dla UEKa do 5,3% dla UEWr. Mimo że wpływ nowego algorytmu na przyznany poziom dotacji został osłabiony przez mechanizmy

stabilizacyjne ograniczające dopuszczalną zmianę finansowania instytucji, to wyraźnie widać ostry spadek finansowania w grupie uczelni ekonomicznych. Głównym powodem tych niekorzystnych zmian była nowa konstrukcja składnika studenckiego z wprowadzonym wskaźnikiem dostępności dydaktycznej, zakładającym pożądaną proporcję liczby studentów na jednego nauczyciela akademickiego na poziomie 13.

Celem takiej zmiany było podniesienie jakości kształcenia na studiach wyższych, jednak nie wzięto pod uwagę specyfiki kształcenia w różnych obszarach, która ma wpływ na optymalną wielkość grup dydaktycznych, co spowodowało, że na zmianie straciły wyraźnie uczelnie ekonomiczne. Skutkiem zmian w zasadach finansowania są działania dostosowawcze w ekonomicznych szkołach wyższych polegające na zmniejszaniu liczby studentów. Alternatywne rozwiązanie problemu dostępności kadry dydaktycznej polegające na wzroście zatrudnienia nauczycieli akademickich jest znacznie trudniejsze do przeprowadzenia. Uczelnie ekonomiczne zdecydowały się już od roku akademickiego 2017/2018 na obniżenie liczby przyjętych na studia i ze względu na wciąż zbyt wysoki wskaźnik dostępności kadry dydaktycznej będą te działania kontynuować w latach następnych.

Biorąc pod uwagę wysokie zapotrzebowanie na absolwentów kierunków ekonomicznych na rynku pracy, potwierdzone dobrymi wskaźnikami zatrudniania absolwentów, można stwierdzić, że z punktu widzenia gospodarki nie są to działania pożądane. Tym samym wydaje się, że włączenie do mechanizmów finansowania rezultatów uzyskiwanych przez absolwentów, pobieranych z systemu śledzenia Ekonomicznych Losów Absolwentów (ELA), byłoby dobrym rozwiązaniem i pozwoliłoby na dołączenie do zakładanych przez rząd projakościowych celów finansowania szkół wyższych jeszcze jednego opartego na dopasowaniu do oczekiwań rynku pracy.

BIBLIOGRAFIA

- Becker, G.S. (1975). *Human capital: a theoretical and empirical analysis, with special reference to education*. Massachusetts: National Bureau of Economic Research.
- Blöndal, S., Field, N. i Girouard, N. (2002). *Investment in human capital through post-compulsory education and training: selected efficiency and equity aspects*. OECD Economic Department Working Papers, 333, Paris.
- Ciesliński, J.L. i Różycki, E.F. (2017). Wpływ głównych elementów nowego algorytmu na dotację podstawową dla polskich uczelni akademickich. *Nauka*, 4, 109-128.
- Council conclusions of 11 May 2012 on the employability of graduates from education and training, OJ 2012/C 169/04, 15.6.2012. Pozyskano z: http://csdle.lex.unict.it/Archive/LW/EU%20social%20law/EU%20political%20addresses/Council%20of%20the%20EU%20conclusions/20120622-120952_2012_169_04enpdf.pdf (dostęp: 10.03.2018).
- European Commission. (2015). Promoting employability through higher education, Doc. MHE 2/2015, ET 2020 country workshop. Brussels.
- European Commission. (2016a). Structural Indicators on Graduate Employability in Europe – 2016. Eurydice Report. Luxembourg: Publications Office of the European Union. Brussels.
- European Commission. (2016b). A New Skills Agenda for Europe: Working Together to Strengthen Human Capital, Employability and Competitiveness, Communication from the Commission to

- the European Parliament. European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, COM(2016) 381 final. Brussels.
- GUS. (2017). *Szkoły wyższe i ich finanse w 2016 r.* Warszawa: Zakład Wydawnictw Statystycznych.
- Mincer, J.A. (1974). *Schooling, experience, and earnings.* Massachusetts: National Bureau of Economic Research.
- Montt, G. (2015). The Causes and consequences of field-of-study mismatch: an analysis using PIAAC. OECD Social, Employment and Migration Working Papers, 167, Paris: OECD Publishing. Pozyskano z: <http://dx.doi.org/10.1787/5jrxm4dhv9r2-en> (dostęp: 10.02.2018).
- MNISW. (2017). *Nowe zasady finansowania uczelni publicznych – podział środków.* Pozyskano z: <http://www.nauka.gov.pl/komunikaty/nowe-zasady-finansowanie-uczelni-publicznych-podzial-srodkow.html> (dostęp: 10.02.2018).
- OECD. (2017a). *Education at a Glance 2017: OECD Indicators.* Paris: OECD Publishing.
- OECD. (2017b) *Financial Incentives for Steering Education and Training. Getting Skills Right.* Paris: OECD Publishing.
- OECD. (2017c). *Getting Skills Right: Good Practice in Adapting to Changing Skill Needs: A Perspective on France, Italy, Spain, South Africa and the United Kingdom.* Paris: OECD Publishing.
- Ogólnopolski Systemu Monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów Szkół Wyższych, Edycja 2. (2015). Pozyskano z: <http://ela.nauka.gov.pl/> (dostęp: 10.03.2018).
- Tomala, L. (2017). *Dotacja dla uczelni – rozdzielona według nowych regul.* Pozyskano z: <http://naukawpolsce.pap.pl/aktualnosci/news%2C413809%2Cdotacja-dla-uczelni---rozdzielona-wedlug-nowych-regul.html> (dostęp: 10.02.2018).

Copyright and License

This article is published under the terms of the Creative Commons Attribution – NoDerivs (CC BY- ND 4.0) License <http://creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0/>